

ENTREVISTA A MONTSERRAT TURA, consellera de Justícia

"Governar no és fer negocis, és transformar la societat"

DAVID GONZÁLEZ i MAYKA FERNÁNDEZ

AVUI, 8 de novembre del 2009

La consellera Montserrat Tura reflexiona en aquesta entrevista sobre el cas Millet i el cas Pretòria i aposta per reaccionar aprofundint en els valors democràtics de la transparència i l'interès general.

La corrupció a Catalunya és una pandèmia com la de la grip A?

No, en absolut. La corrupció és una malaltia molt greu, però, afortunadament, estic convençuda que són casos aïllats que, tard o d'hora, acaben davant de la justícia.

Per tant, no creu en una deriva a la italiana de tot plegat?

No. El que passa és que la corrupció dels que tu esperes que siguin els millors esdevé la pitjor. És a dir, quan els que es corrompen eren referents de determinades institucions o de determinats àmbits de l'activitat catalana: si parlem del cas Palau, referents en matèria cultural. I en el cas Pretòria, persones que havien tingut càrrecs molt importants en el govern català i persones que representaven ciutats com Santa Coloma de Gramanet.

¿Està d'acord amb el president del Parlament, Ernest Benach, que alertava que els polítics o reaccionen o la societat els escombrarà?

Els que tenim càrrecs públics sempre estem a disposició de la gent, que votarà en consciència i en funció de com hàgim respost davant aquest problema i tants altres. Tenir una responsabilitat, ja sigui de president del Parlament o de membre del govern, vol dir que davant un problema has de tenir una opinió i una solució i l'has de portar a la pràctica. No discrepo amb ell, però alguns dels suggeriments que fa estan dins de les seves obligacions, que són impulsar l'acció legislativa del Parlament. En aquest cas, pel que fa a la llei electoral, impulsar la ponència conjunta.

¿No tem que la desafecció creixi encara més amb casos com el Pretòria o Millet o que els ciutadans es vegin temptats per formacions populistes?

No em vull mirar el cas Pretòria exclusivament per la seva repercussió electoral. Me'l miro pensant en els milers de regidors que estan fent molt bona política i són molt honestos i amb el convenciment que l'únic instrument de lluita contra la corrupció és justament aprofundir en els valors democràtics de la transparència i de la defensa de l'interès general. Me'l miro pensant que ara més que mai la butxaca dels polítics ha de ser de vidre transparent. Ens passem el dia parlant de transparència, però potser hem de dir alguna cosa més.

¿La butxaca de vidre és el preu que s'ha de pagar per ser polític?

Efectivament. Hem de trobar els mecanismes que puguin donar al ciutadà la garantia que cobrem un sou per viure, però que governar no és fer negocis, és transformar la societat.

El govern està reaccionant bé?

Sóc de resposta ràpida i, a més a més, m'agraden les respostes clares que, algunes vegades, consisteixen a reconèixer obertament que tenim un greu problema perquè, si no, no el solucionem. Això és el que el govern ha de fer els pròxims dies. La nostra consternació ha de ser superada per la nostra capacitat de proposta.

¿El govern ha d'agafar la bandera de la regeneració democràtica?

Hem de començar per dir coses molt clares: qui vulgui guanyar diners que no es dediqui a l'activitat de gestionar l'interès de la comunitat. A un govern o a una ideologia no s'hi va a buscar res ni a treure benefici o profit personal, sinó a donar-ho tot per un projecte polític, per un ideari, per un país. I hem d'impedir que les persones que opinen d'una altra manera vinguin als nostres partits i s'incorporin a les llistes. No és quan ja són en un càrrec públic que hem de mirar com els regenerem o com regenerem la política. Els hem d'avisar abans.

Les llistes obertes ho facilitarien?

S'ha de canviar radicalment el sistema electoral de Catalunya, pel que fa al Parlament. S'han d'acostar més els diputats al territori a què han de servir. Les llistes obertes es plantegen com la gran solució i crec que la llei electoral ha de tocar moltes coses i no n'hi ha cap que sigui la gran solució. De totes maneres, no m'hi oposo, però siguem conscients que això esdevindria, a més d'un debat entre partits, un debat entre persones del mateix partit.

Hi ha un dèficit de lideratges en la societat catalana?

Crec que els líders que connecten amb la ciutadania i que traspassen fins i tot les fronteres ideològiques del partit que representen esdevenen en

autèntics líders socials. Hem tingut alcaldes que, sent de partits minoritaris, tenien uns resultats extraordinaris. Eren o són líders socials per damunt de líders del partit. Estaria bé que tinguéssim molts càrrecs públics que fossin elegits per majories que no tenen per què tenir una correlació directa amb el vot fidel a la seva formació política. És un signe de confiança cap a la persona que es presenta.

La llei de finançament dels partits prohibeix donacions anònimes a formacions, però no a les fundacions dels partits. S'ha de modificar la legislació?

Amb la llei de fundacions, de fa un any, es van fer avenços importants en posar vidre perquè les coses siguin transparents. Si les fundacions en el seu conjunt estan fent un servei a la ciutadania, i, per tant, complementen, fins i tot, els serveis de l'administració pública, els seus comptes i les seves memòries d'activitat han de ser públiques. La norma ha demostrat que teníem raó, que aquells que formen part del patronat no poden tenir alhora funcions de caràcter executiu o directiu. Les fundacions tenien tres anys per adaptar-se i ha esclatat el cas Palau. Tothom qui ha volgut ha tingut informació de l'aportació de diners de les figures jurídiques, és a dir, de les empreses. I l'única reserva que queda, per la llei de protecció de dades, és la de les persones individuals. No hem de privar una empresa que doni diners a una fundació d'anàlisi política, però que sàpiga l'empresa que la societat ho sabrà.

¿És qüestionable que la fundació Trias Fargas de Convergència rebi diners del Palau de la Música?

Sí.

CDC hauria de tornar els diners?

Com que és un problema ètic ho determinarà la seva consciència. Tota la ciutadania tenia la percepció que el Palau de la Música necessitava diners, que se l'havia d'ajudar. Hem tingut coneixement que una part dels diners han acabat en una fundació vinculada a un partit. Això és legal, no hi ha res que ho impedeixi, però èticament és incompreensible.

Com pot ser que el senyor Millet durant tants anys pugui haver incorregut en els delictes que se li imputen i ningú se n'hagi adonat, començant per totes les administracions de tots els colors polítics que hi han tingut relació?

Hi ha una determinada manera d'actuar dels delinqüents d'aquestes característiques que consisteix a guanyar-se la confiança, aprofitar-se del prestigi que li dona el cognom, la institució a la qual està vinculat aquest cognom, fins al punt d'aconseguir una determinada xarxa d'influències que no permet la desconfiança cap a ell. Cada vegada que algú n'ha pogut desconfiar, ell ha posat davant la institució el cognom. Hem acabat descobrint tots que el senyor Millet no era un ric altruista mecenes que ajudava la cultura, sinó un lladre sense escrúpols, sense vergonya, que usurpava els diners d'una institució que tots estimàvem.

Però les administracions ajudaven el Palau...

Basant-se en uns comptes que el senyor Millet presentava i que ara sabem, a través de la intervenció judicial, que estaven falsificats.

Sembla evident que han fallat els controls públics...

De les coses dolentes se n'han de treure lliçons. Hem d'intensificar els controls sobre les entitats subvencionades per l'administració pública però també n'hem de treure la conclusió que hem d'estar amatents al que ens indiquen aquells organismes que ja existeixen per fiscalitzar, com

la Sindicatura de Comptes. No pot ser que un informe passi per una comissió del Parlament amb observacions molt greus i, segurament per intentar ajudar la institució, no es prenguin en consideració. De vegades, volent fer un bé a una institució, no sent prou rigorosos, li estem fent mal.

Per a molts ciutadans contrasta el fet que Millet continuï en llibertat sense fiança havent reconegut part de la seva culpabilitat i, en canvi, una part dels suposats implicats en la trama Pretòria estiguin a la presó....

Els dos jutges instructors persegueixen el mateix objectiu: disposar d'un temps per tenir les proves perquè es jutgin aquestes persones per tots els delictes que han comès. Igual que hi ha arquitectes que construeixen i fan edificis molt diferents, en aquest cas un dels jutges ha fet una detenció i uns escorcolls molt espectaculars, ha dictat unes mesures cautelars molt radicals, i l'altre ha optat per una altra manera de fer i les mesures cautelars que ha dictat, a parer d'una part de la ciutadania, són febles. Jo, com a consellera de Justícia, em limito a dir que s'ha de respectar l'autoritat judicial. Dos casos tan propers en el temps i tan divergents en les formes, segueixen la mateixa llei d'enjudiciament criminal i l'interpreten de forma diferent. Però una de les coses amb què ens hem de rearmar és amb el respecte a les lleis, a l'autoritat i a l'autoritat judicial també. La responsabilitat del que pugui succeir depèn d'aquests jutges instructors. A ells la societat els ha de demanar que ho facin el millor possible.

Però als jutges no se'ls vota...

No, però als que actuen inadecuadament se'ls demana responsabilitats a través de l'òrgan que els governa. Així hauria de ser.

L'exhibició dels imputats de l'operació Pretòria emmanillats abans de prendre'ls declaració a l'Audiència Nacional i, per tant, abans d'acusar-los, és una actuació judicial correcta?

El dret a la dignitat, a la imatge i l'honor estan reconeguts a la Constitució i s'han de respectar, fins i tot en presumptes delinqüents.

Sobta que Garzón no hagués sol·licitat la col·laboració dels Mossos...

En general, sempre he demanat a l'Audiència Nacional que, atès que l'ordenament jurídic actual li dóna competències per instruir i investigar determinats delictes, i alguns es produeixen en territori català, comptin sempre amb el cos dels Mossos, tant per a la investigació com per als escorcolls i detencions, si és el cas. Els Mossos són un cos de seguretat de l'Estat, que té una dependència del govern de la Generalitat i un àmbit d'actuació que és Catalunya, però és un cos de seguretat més i és la policia integral de Catalunya.

Els polítics haurien de demanar excuses, com ja va fer el conseller Maragall a títol personal?

No puc parlar en nom de tots. Efectivament hem de dir als ciutadans que ens sentim malament, que tenim mal d'estómac. No tenim res a veure amb això que ha passat, però pel fet que una part d'aquests delictes els han comès persones que participen de l'activitat política, que s'han presentat a eleccions, i en alguns casos formen part de partits en els quals militem, no passa res per demanar disculpes. Ara bé, que això no faci que es desqualifiqui una de les tasques més honorables: la política, és a dir, la de dedicar-se al bé comú.

Cal el canvi de cicle polític que propugnava el conseller Castells com una necessitat?

El canvi de cicle ens l'ha marcat la crisi econòmica. Dit això, malament la societat en què no apareix cap cas de corrupció, perquè vol dir que no té mecanismes per fer-la aflorar o està institucionalitzada. Hem d'identificar més ràpidament l'acció delictiva, però prometre un país sense ni un cas de corrupció seria enganyar els ciutadans.